

మనమందరికీ

మనమందరికీ,
మనమందరికీ,
మనమందరికీ...
మనమందరికీ...
మనమందరికీ...
మనమందరికీ...

మనమందరికీ
మనమందరికీ
మనమందరికీ,
మనమందరికీ,
మనమందరికీ...
మనమందరికీ...

మనమందరికీ,
మనమందరికీ,
మనమందరికీ?
మనమందరికీ,
మనమందరికీ,
మనమందరికీ?

మరో ప్రపంచం,
మరో ప్రపంచం,
మరో ప్రపంచం పిలిచింది!
పదండి ముందుకు,
పదండి త్రోసుకు!
పాదం, పాదం పైపైకి!

కదం త్రొక్కుతూ,
పదం పాడతూ,
కూదొంటిరోళం గర్జిస్తూ-
పదండి పాదం,
అనబడలేదో
మరో ప్రపంచపు జుబాతం?

దొకిపాడసనా సుందె
నెత్తురులు
తర్పణి చేస్తూ
పదండి ముందుకు!
బొటలు నడచే,
పేటలు కడచే,

కోటపన్నిపిని దొబండి!
నదీ నదీనా,
అడవులు, కొండలు,
ఎడారులొ మన కట్టంకి?
పదండి ముందుకు!
పదండి త్రోసుకు!
పాదం, పాదం, పైపైకి!

ఎముకలు క్షుణ్ణి,
వయస్సు మళ్ళి
శామరులారా! చొరండి!
నెత్తురు మండే,
శక్తులు నిండే,
పైనికులారా! రొరండి!
“కొరం! కొరం! కొరం!
కొరం! కొరం! కొరం! కొరం!
కొరం! కొరం!” అని కదపండి!

మరో ప్రపంచం,
మరో ప్రపంచం

ధరిత్రనిండా నిండింది!
పదండి ముందుకు,
పదండి త్రోసుకు!
ప్రభంజనం వరె తోరెత్తండి!
భావ వేగమున ప్రసరించండి!
వర్షకాభుముబన
ప్రళయసూచన
పెళ పెళ పెళ పెళ
అరుచుకు పడండి!

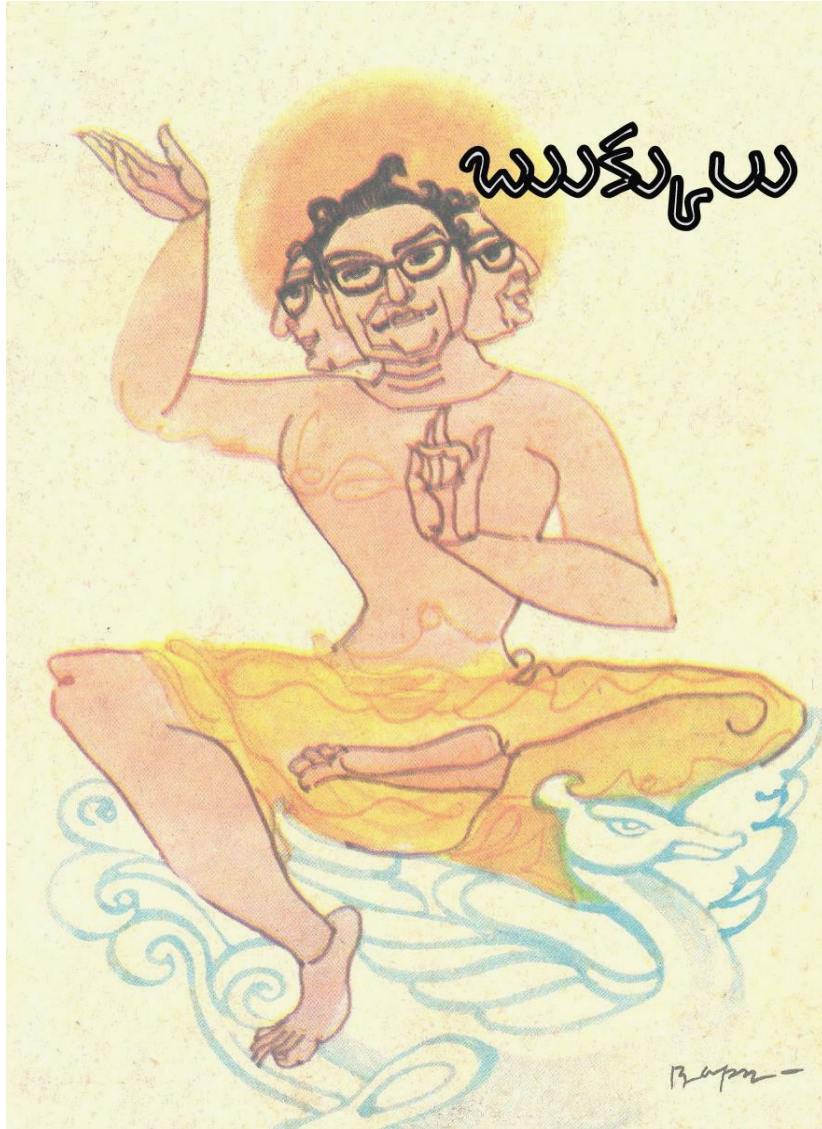
పదండి,
పదండి,
పదండి ముందుకు!
కనబడలేదో మరో ప్రపంచపు
కళకళమండే త్రేతొక్క?

ఎగిరి, ఎగిరి, ఎగిరి పడతున్నా
ఎనబై బక్షు మెరుపులు!
తిరిగి, తిరిగి, తిరిగి సముద్రార్
జుబుకాయ నొప్పం చేస్తున్నా!

సుసు కాగే చుమరా? కాదిది
ఉప్పురక్త కాశారం!
శివసముద్రమూ,
నయాగరావరె
ఉరకండి! ఉరకండి ముందుకు!
పదండి ముందుకు!
పదండి త్రోసుకు!
మరో ప్రపంచపు కంచు నగార
అరామ మెరుగక వెళ్ళింది!

కొముల వరెనూ,
రేముల వరెనూ,
ధనంజయునిలా శాగండి!
కనబడలేదో మరో ప్రపంచపు
అగ్నికీటిపు ధగధగలు,
వర్షబావునా నిగనిగలు,
కొమజ్వాలలు భుగభుగలు?

(12-4-1974)

కుక్కపిల్ల,
అగ్గిపిల్ల,
సబ్బుబిళ్లె-

కొనగా చూడకు దేన్నీ!
కొకాయునునోయ్ అన్నీ!

రోడ్డుమక్కా,
అరటికొక్కా,
బిల్లచెక్కా-

నీవైతే చూస్తూ ఉంటాయ్!
తమ రోతు కనుక్కోమంటాయ్!

తలుపుగొళ్లెం,
కోరికపళ్లెం,
సుర్రుపుకళ్లెం-

కాదేదీ కలిత కనరం!
ఓనోను శిష్టుమనర్థం!

ఉండారోయ్ కలికాళకం!
కానీరోయ్ రస నిర్దేశం!
దొరకదబోయ్ శోభారేశం!

కళ్లంబూ ఉంటే చూసి,
కొక్కుంటే వ్రాసి!

ప్రపంచమెక పద్మవ్యూహం!
కలిక్వమెక కీరని దోహం!

(14-4-1934)

కవితా! ఏ కవితా!
 నా యువకాళు నవరేఖల సుమగ్నోత్పరభ్రంలో
 నిను నే నొక సుమకూర్తంలో,
 అతి సుందర సుస్వంధనమందున
 దూరంగా ఎనుకేఢుల్లో వ్రాశించే
 అందని అందోనిగా
 భావించిన రోజులలో,
 నీకై బ్రతుకే ఒక కర్రపై
 వెదుకాడే నిమిషాలందు ఎఱుకాదున,
 ఎటు నే చూచిన చములంకారపు
 ముముకూయుల నటనలలో
 నీ రూపం కనరొనందున,
 నా సూరలో, కుడిలో, చేకటిలో
 ఒక్కడనై సుక్కిన రోజులు రేకా?

నీ ప్రాబుల్యంలో,
 చిరదీక్షా శిక్షా కరస్థితక్షణలో,
 నిశ్చల సమాధిలో,
 సర్వద్యోరపు కోరణమై ప్రేరిన నా
 మస్తిష్కంలో
 ఏయే ఘోషాలు, భాషలు, దృశ్యోల్ కోచాయో?
 నే నేయే చిత్త ఎఱిత్త క్షమించ

రోచక్ష్మికాం చూశానో!
 నా గీతం ఏయే శక్తులలో
 ప్రాణస్పందిన పాండింది?
 నీకై నే నేకిన కేయ ధ్వునులో,
 ఏయే మూలం తెడికిన పాత్రల
 పాత్రలం రణనినాదో!

నడిరే యాకస మాత్రించిన,
 మేఘా లోకాంచిన,
 ప్రచండం ఝంఝూ ప్రభంజనం
 గజగజ లోకించిన
 నడిసంధ్యం కెరవోల్లో క్రోగిన
 శంఖారం, ఘంకాధ్వనం:

ఆ రోత్రే,
 కారణంలలో పయాకేతమై
 అరుతింపిన నానాజంతుధ్వునులో?
 నక్షత్రాంతర్భేదం నిఖిలగానం,
 భూకంపాలు, ప్రభుత్వ పతనాలు,
 అగ్నిం, యుద్ధం,
 అన్నీ నీ చైతన్యం!
 నీ అక్షరాల సాక్షాత్కారం

మరి నిన్ను స్మరిస్తే
 నా కనుపించే దృశ్యాల?
 అనిపించే భాషాల?
 అన్ని సరస్సుల అకసింపిన వజ్రం!
 ఎగరే లోకా క్షేనం!
 ఫిరంగిలో జ్వరం ధ్వునించే మృదంగ నాదం

ఇంకా నేనం అన్నానా?
 నడిరే నిద్దరలో
 అప్పుడే ప్రసరింపిన శిశువు నెడం నిడంకొని
 రూచిం స్వప్నాలను కాంచే
 జురాలి మనఃప్రసంపం, హారోయ!
 శిశువు చిత్ర నిద్రలో
 ప్రాణిన స్మృతు లూచే చప్పుడం!

వైద్యశాలలో,
 శస్త్రకారుని మరేంద్రజాలంలో,
 చొచ్చుబ్రదుకుం సంధ్యకాలంలో
 కన్నులుమాసిన రోగార్తుని
 రక్షణాశ సంస్పందిన!
 కాయ నీకులలో జాశిపడి
 కడుగ వైనా చొపని

నా బొంబం కిందియాలలో
 పాణం ప్రసరించు, నేనీ భూలోకంలో పడి
 సుఖదుఃఖ రేతలో
 వస్తాంబే తుదొలిచి
 ప్రపంచ పరిభ్రాతంలో
 ప్రయాణికుడనై
 పరివ్రాజకుడనై
 శ్వాసంగా వక్షించేవేళ
 అభయకాస్త ముద్రతో ననుదరిసిన
 నన్ను పునీతుని కాశించిన కళితా!
 లలిత లలిత కరుణామృతా!
 అనుపమితా!
 అపరిమితా!
 కళితా! ఓ కళితా

 నేడో నా వ్రాలోచు
 హాసకాంక్షం కప్పిన నా
 నిఘ్నార్థులు అనిపిస్తాయా?
 న నేడో అరచిస్తానని,
 నా రచనలలో లోకం ప్రతిఫలించి,
 నా తపస్సు ఫలించి,
 నా గీతం సుందెలలో ఘోషిల్లగా

నా జాతి జనులు పాడుకొన
 మ్రోతంగా హెగించాలని
 నా ఆకాశంను
 లోకానికి చేరువగా,
 నా ఆదర్శంను
 ప్రాదరులంతా పంచుకునే
 కెలుసుల రప్పల జరిగా,
 అందే అందకపోయే
 నీ చేలొంచునుల అసరుల
 కొసగాలులలో నిశ్చించిన
 నా నుడి నీ సుడిగా,
 నా గీతం వైద్యంగా, హృదయంగా,
 అప్టిస్తానో
 నా అసరిల రస అస్యమర
 కుసులు పరాగం!
 ఓహో! ఓ రసధుని! మళ్ళిఖని!
 జననీ! ఓ కళితా!
 కళితా! కళితా! ఓ కళితా!

(1937 ?)

హాయంబో? అంకా
 ఖిట్టంబో?
 నా ముద్దుల వేదంతే!
 ఏమంబో?
 హాయంబో? లోకం
 ఖిట్టంబో?
 కనబడినది కనబడదని
 అనబడినది అనబడదని

 జుగతి మరపు, స్వప్నం, ని
 శ్శబ్దం ఇది
 హాయ! హాయ!
 హాయంబో? అంకా
 ఖిట్టంబో?

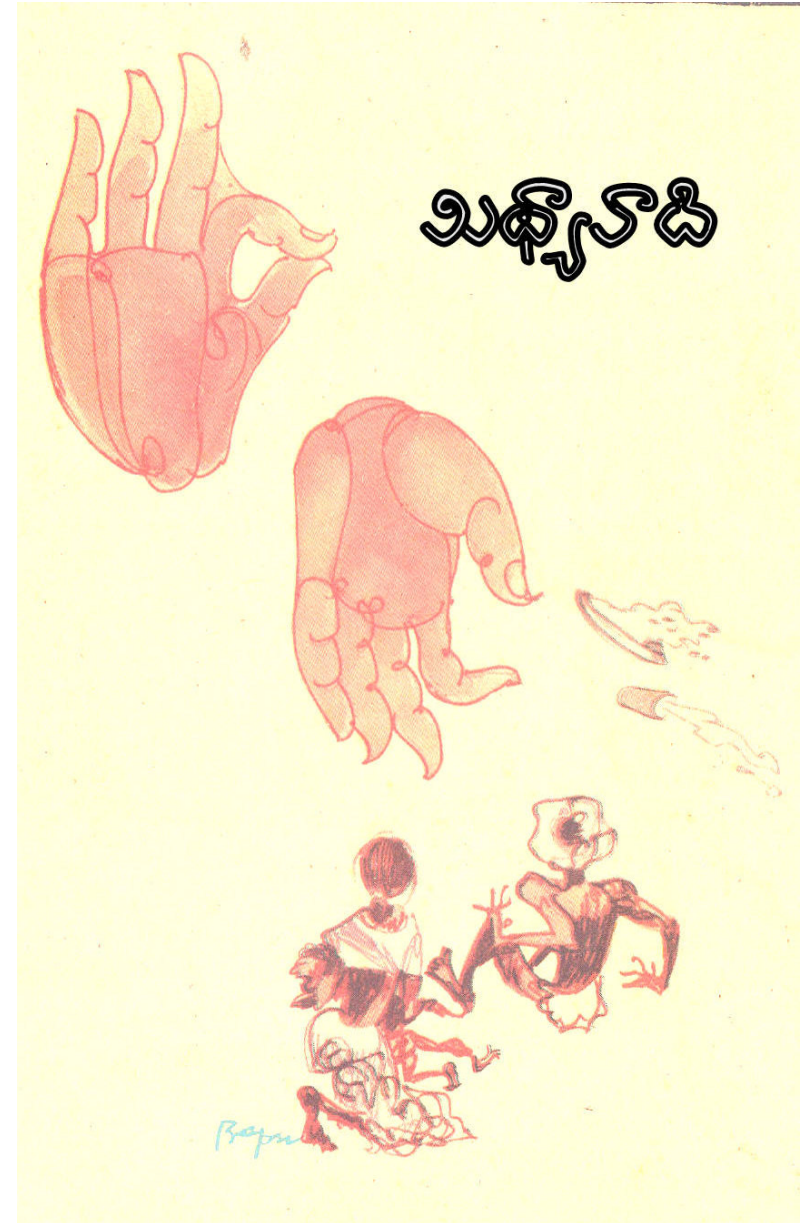
 జుకీందారు రోల్లకారు
 హాయంబో? బాబా
 ఏమంబో?
 మరోరాజు మనీపర్లు
 హాయంబో? స్వామీ
 ఏమంబో?
 మరఫీరంగి, అనాయువు

హాయంబో? ఏం,
 ఏమంబో?

 చాలికాపు మదుబి చెమట,
 కాలికాని సుండె చెరువు
 బిచ్చగాని కడపు కరువు
 హాయంబో?
 పురామూ, భూకంపం,
 తిరుగుబాటు, సంక్రామం,
 సంక్రామం, సంక్రామం,
 హాయంబో? ఏం
 ఏమంబో?

 జుగతి మరపు, స్వప్నం, ని
 శ్శబ్దం, ఇది
 హాయ! హాయ!
 హాయ! హాయ!
 హాయ! హాయ!
 హాయంబో? అంకా
 ఖిట్టంబో?

(1937)

అవకాశం

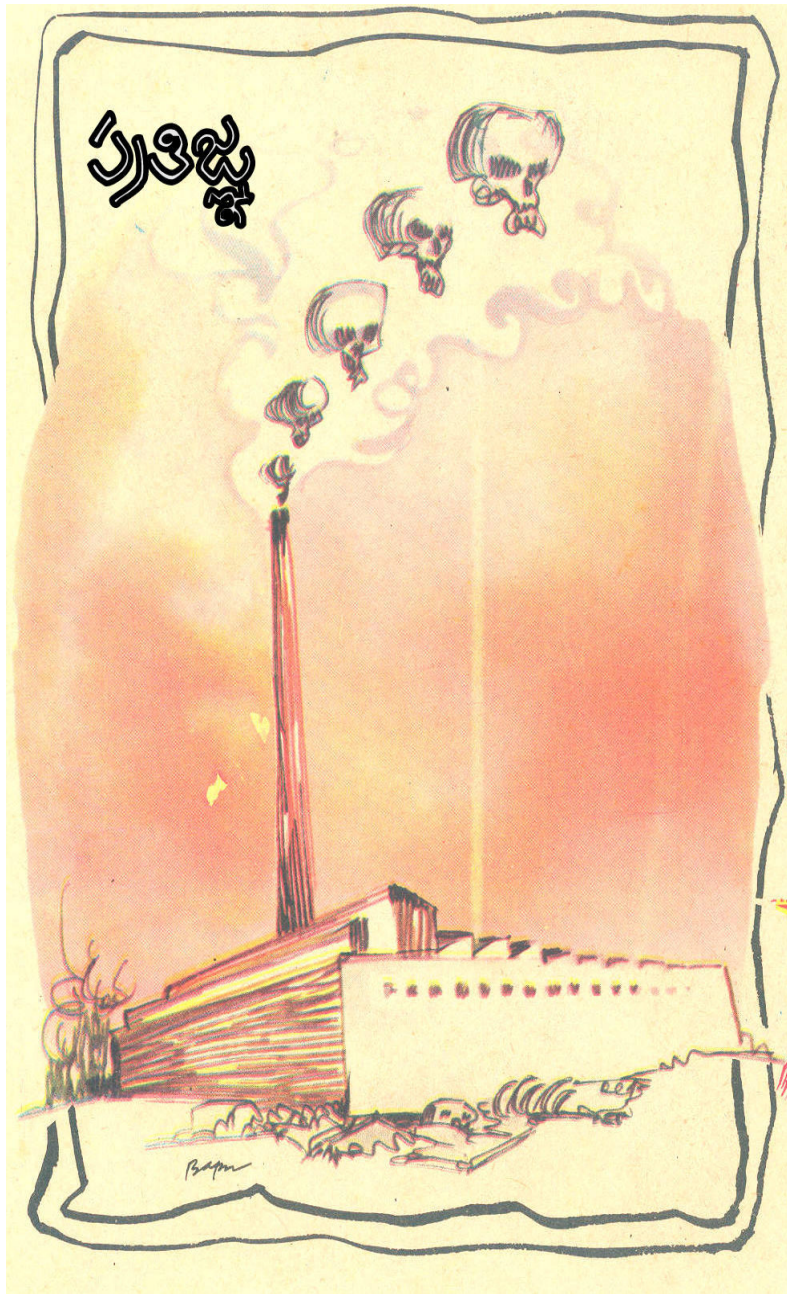

యముని మోక్షపు లోకా ఘంటలు
మబ్బుచొటున
ఖలేల్ మన్నాయి!
నరకలోకపు జొగలముగ్గులు
గొలుసు క్రెంచుకు
ఉరికిపడ్డాయి!
ఉదయ సూర్యుని సత్తరాయములు
మరుసురత్తే
పరుసు పెట్టాయి!

కనకదుర్గ చండసీయాం జొలు మలిపీ, ఆవులింబింబి!
ఇంద్రుడెప్పుని మదపుటేమిసు ఘంకరిస్తూ, సకాల్చేసింబి!

నందికేఘడ
రంకెకస్తూ,
గంగఱోలును కదిపిగంతేడ!
ఆదిసూకర
కేదనేద్దుడ
ఘర్లకిస్తూ, కోరఱాచాడ!
పుడలి కల్లికి
పురుషేనొప్పులు
కొత్త సృష్టిని స్ఫురింపించాయి!

(14-4-1934)

పాలననీ
 హాలదనీ
 ఇలాటంలో కేసుం పిండగ-
 జగనికంకా నౌఖం నిండగ-
 తరమెరుగక పరిశ్రమంచే,
 బంం ధరిత్రికి బలికాతంచే,
 కర్షక కీరుం కాయం నిండా
 కాయకట్టే పుర్మజులానికి,
 పుర్మజులానికి,
 ధర్మజులానికి,
 పుర్మజులానికి ఖరీదు రేడోయ్!

నరం బిసువూ,
 కరం సత్తువ
 పరంవర్షం కురిపించాలని,
 ప్రపంచభాస్వం వర్షిల్లాలని-
 సనిలో, పనిలో, కార్షనలో
 పరిక్షలుస్తూ,
 పరిష్కలుస్తూ,
 ధనిక స్థానికి దొస్యం చేసే,
 యంత్రధనాకముం కోరలు కోడు,

కార్మిక కీరుం కన్నుల నిండా
 కల్కకలుమండ,
 సుగుం కౌల్క
 తరసాస్సులకు, తివాదోఖులకు
 ఖరీదు కట్టే పరాయి రేడోయ్!

నిరపరాధులై దురదృష్టంచే
 చెరకాలలో చక్కోకొట్ల-
 లోకా రొక్షముం పదఘట్టినచే
 కొనకాల్కంతో కనరేకొట్ల-
 కట్టం చొక కడుపుమంబరే
 కెగించి సమ్మెలు కట్టేకొట్ల-
 శ్రమ నిష్ఠలమై,
 జని నిష్ఠలమై,
 నూతిని గోతిని కెదకకొట్ల-

అనేకులింకా అభాస్యలంకా,
 అనాథులంకా,
 అకాంతులంకా
 దీర్ఘక్షుతిలో, తీర్పిష్టనితో
 త్సంకంఖం తినిపిస్తారోయ్!

కాల్పన- లోకపుటన్యాయా,
 కాల్పే ఆకలి, కూల్పే వేదన,
 దోషిన్యాయా, దోష్టన్యాయా
 పరిష్కరించే, బహిష్కరించే
 బాటలు తీస్తూ,
 పాటలు వ్రాస్తూ,

నాలో కదలే నవ్వుకలిక్కిం
 కాశ్మీకలోకపు కళ్యాణానికి,
 శ్రోతుక లోకపు శాభాస్యానికి
 సమర్థులంగా
 సమర్థులంగా-
 త్రిలోకాలలో
 త్రికాలాలలో,
 శ్రవైక జీవన శాందర్యానికి
 సమానమైనది లేనలేదని

కప్పజీవులకు
 కర్మశీరులకు
 నిత్యమంగళం నిర్దేశిస్తూ,
 స్వస్తివాక్యములు సంధానిస్తూ,
 స్వర్ణ వాద్యములు సంతోషిస్తూ

వృథార్త జీవిత యథార్థ దృశ్యం
 పునాదిగా ఇక బనించబోయే
 భావతదముల జీవనాదములు
 బసత్తుకంకా చవులిస్తానోయ్!

కమ్మరి కొలితీ, కుమ్మరి చుకం,
 జాబి పగ్గం,
 శారెల మగ్గం,
 శరీరకప్పం స్ఫురింపజేసే
 గొడ్డలి, రంపం, కొడవలి, నాగలి,
 సకాసు వృత్తుల సముస్త చిహ్నాలు-

నా అనుతిం చే,
 నా అరుతిం చే,
 నా అనిపించే నతీన గీతికి,
 నా అరచించే నతీన తీతికి,
 భావం!
 భాస్వం!
 పాణం!
 ప్రాణం.

(7-5-1937)

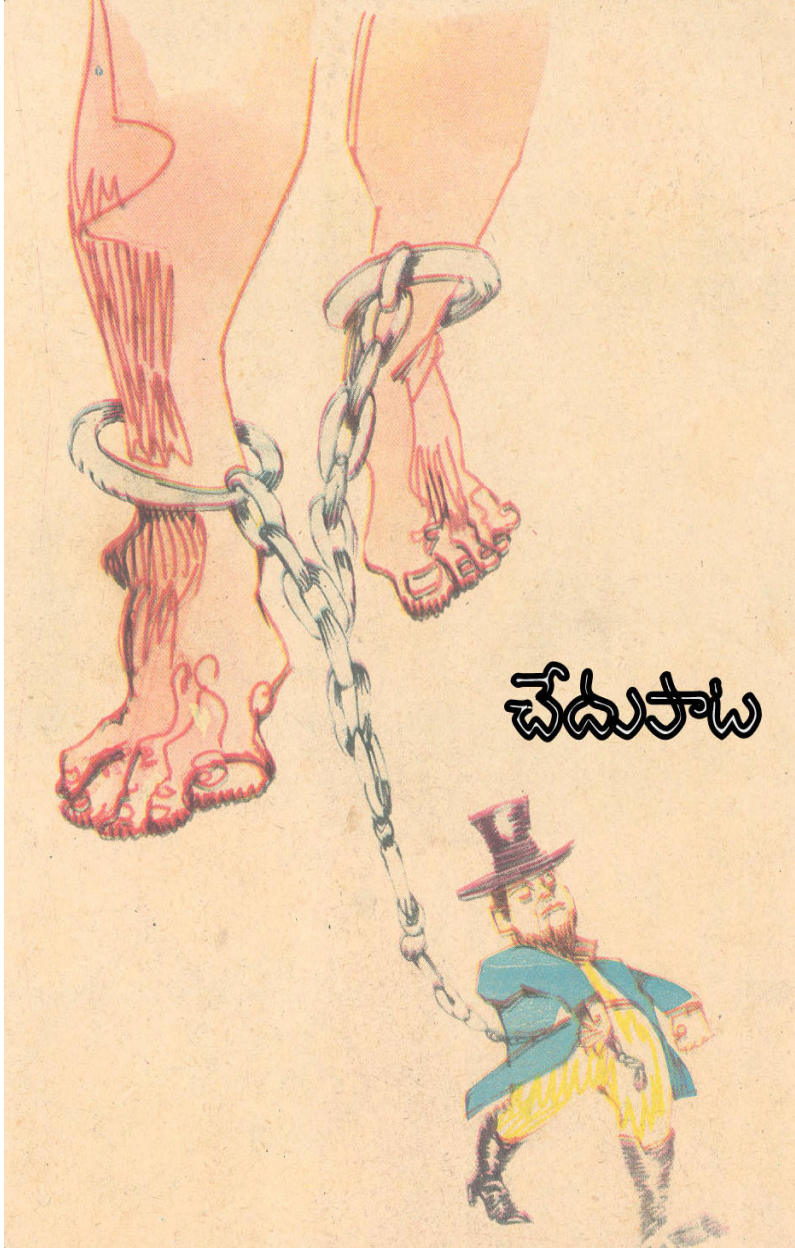
ఆ సాయంత్రం
 రోజ్ లో నా ర్యా పేరర్,
 బ్రాడ్యేలో కాంచనమాల!
 ఎంకె.ఎం. సమస్య కలిగిం
 దొక అద్వైతికి!

ఉడిపి శ్రీకృష్ణ అలాస్ రో--
 అటు చూస్తే బాదం కల్యా,
 ఇటు చూస్తే సేవ్యా ఇట్టి!
 ఎంచుకొన సమస్య కలిగిం
 దొక ఉద్యోగికి!

ఆ సాయంత్రం
 ఇటు చూస్తే అప్పుల కొట్టా,
 అటు చూస్తే బిడ్డలు ఆకలి!

ఉడి పాశుకు చనిపావడయో,
 సమద్రుమన పడిపావడయో-
 సమస్యగా ఘనీభవించిందొక
 సంసారికి!

(1939)

ఓను నిజం, ఓను నిజం
ఓను నిజం, నీవన్నది,
నీవన్నది, నీవన్నది,
నీవన్నది నిజం, నిజం!

నిజం సుతీ, నిజం సుతీ,
నీవన్నది నిజం సుతీ!
బ్రతుకు ఛాయ, చదువు హాయ,
కొక కరకాయ సుతీ!

రేడు సుఖం, రేడు సుఖం,
రేడు సుఖం జగత్తులో!
బ్రదుకు వృథా, చదువు వృథా,
కొక వృథా! వృథా, వృథా!

రేడు సుఖం, రేడు రసం,
చేడు శ్రమ జీవధుం!
జీవధుం చేడుశ్రమ,
చేడు శ్రమ, చేడు శ్రమ!

మనమంకా బానిసం,
గానుగం, వీనుగం!
కెనుక దగా, మందు దగా,
కుడి యెఱుము దగా, దగా!

ఓను నిజం, ఓను సుహా,
ఓను నిజం నీవన్నది!
నీవన్నది, నీవన్నది,
నీవన్నది నిజం, నిజం!

మనదీ ఒక బతుకేనా?
కుక్కల వరె, నక్కల వరె!
మనదీ ఒక బతుకేనా?
సందులలో పందులవరె!

(14-5-1937)

నిజంగానే నిఖిలలోకం
నిండుకొర్పం రోస్తుందా?
మానవాళికి నిజంగానే
మంచికాబం రోస్తుందా?

నిజంగానే, నిజంగానే
నిఖిలలోకం రోస్తుందా?
దొరులు ద్వేషాన్ని పెంచే
దొనరక్కం నశిస్తుందా?

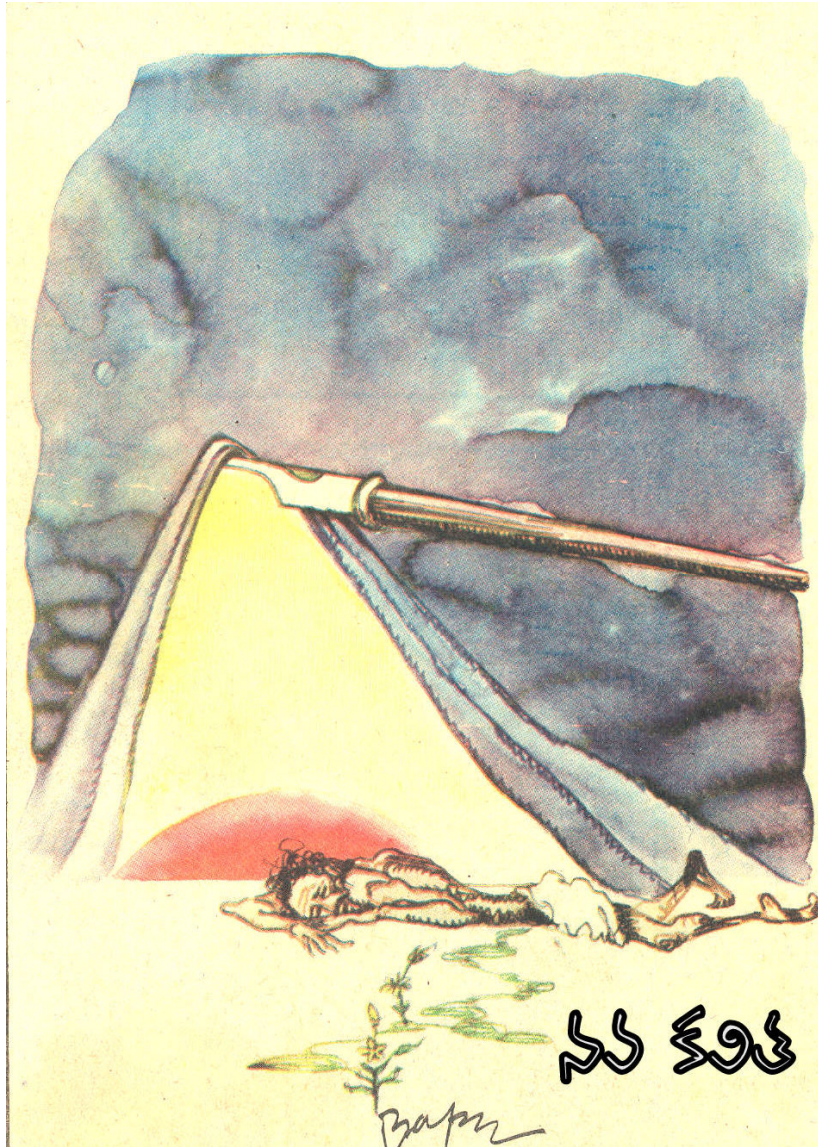
బానిసల సంకెళ్లు బాగసే
పాడుకాబం పయిస్తుందా?
సాధుసత్వపు శాదరక్కం
స్వాదుత్వం జయిస్తుందా?

జుడలు శిచ్చిన, సుడలు రెచ్చిన
కడలిసృక్కం శలిస్తుందా?
నడలు తడబడి, పడలి, మడలుగక
పడవకేరం క్రిస్తుందా?

నిజంగానే, నిజంగానే?

(1941 ?)

సిందూరం, రక్తచందనం,
 బంధూకం, సంధ్యోరగం,
 పులిచంపిన రోడినెత్తురూ,
 ఎగరేసిన ఎర్రనిజెండా,
 రుద్రాలిక నయనజాలిక,
 కుకర్త కాలిక నాలిక

రోబంధుల రెక్కల చప్పుడు,
 పాగోట్ల పూకాంకం ధని
 అరణ్యమున కొలింపు సర్పన
 పయోధర ప్రచండ ఘోషం
 ఖడ్గముగోదగురిరం,
 ఝంఝానిల పట్టణం

కానోయ్ నరకునానికీ--

కానోయ్ నరకునానికీ--

ఘాటెక్కిన గంధక ధూమం,
 పాటెత్తిన స్త్ర సముద్రం,
 రసులుకొన రొక్షసబొసలా,
 బుసులుకొన బుక్కాసుండా,
 లకసింఱిన లద్దుత్తేజం,
 చెలరేగిన జనసమ్మర్థం

కడిరేడి కడిలించేడి,
 మారేడి మాక్కించేడి,
 పాడేడి పాఱించేడి,
 పెనునిద్దర వడిలించేడి,
 మునుముందుకు గాఱించేడి,
 పరిపూర్ణం బ్రతుకీచ్చేడి

కానోయ్ నరకునానికీ--

కానోయ్ నరకునానికీ--

(3-8-1937)

నను సైతం
ప్రపంచాన్ని
సమిధ నొక్కటి ఆకాశాన్ని!

నను సైతం
అక్ష ధృతికి
అక్షులొక్కటి ధౌర్యాన్ని!

నను సైతం
భువన ఘోషకు
తెలి గొంతుక అచ్చి తెల్లవాని.

* * *

ఎండ కాటం మంజునప్పుడు
గజ్జిలం వరె
కాగి వారేదా!
కాట కాటం మసతి రాగా
నియపు నియపున
నీరు కారేదా?
శీత కాటం కొరె పెట్టగ
కొరెడు కట్టి
ఆకాశాని కేక లేకానె!

* * *

న నొక్కటి
నిల్చిపోతే-
చంద్ర నాల్పలు, కాట ముట్టులు,
మంచు పాటలు
భూమి కుదా
భువన మోకాయి!

నింగునుండే కొంగుచూసే
రంగు రంగుల చుక్కలన్నీ
రాలి, నెత్తురు క్రక్కుకుండా
పేలిపోతాయి!

పగళ్ళన్నీ పగిలిపోయి,
నిశేధాలూ అశేధిల్లీ
మరో ప్రళయం జగం నిండా
ప్రగల్భిస్తుంది!

* * *

న నొక్కటి ధౌరినిండా

నింజిపోయి,
నా మూకారిత శీకారే
లోకమంతా జుల్లులాడే
ఆ మూకారిత లోగిలుస్తాయి!

* * *

నను సైతం
ప్రపంచాన్ని
తెల్ల రేకై పుల్లొస్తాను!

నను సైతం
అక్షశీలకు
కంత్రినై మూర్ఖులకు వారేదాను!

నను సైతం
భువన భువనపు
బావులనై పైకి రేస్తాను!

(2-6-1933)

జగన్నాథుని
రథచక్రాలు

పతితులారా!
భ్రష్టులారా!
బాధాసర్ప దష్టులారా!

బ్రదుకు కాలి,
పనికీహాలి,
శని దేవత రథచక్రపు
చేరుసులలో పడి నలిగిన
దీనులారా!
కొనులారా!
కూడు లేని, సూడు లేని
పక్షులారా! ఇళ్లులారా!
సముద్రపున పరిచ్చుతులు,
జనులపున తిరస్కృతులు,
సంఘానికి బిక్కావుతులు--
జీతొసువులు,

చ్యుతాశయలు,
కృతాశ్రయలు,
కొతాపై
హింసకం డేహింసకంఠి!

శ్రీ రక్తం, కుగి కుగి
శ్రీ నాడులు కదలి కదలి
శ్రీ ప్రియలు కనలి కనలి
హింసకం డేహింసకంఠి.

ఓ వృథానిశ్చలారా!
ఓ కథానిశ్చలారా!
పతితులారా!
భ్రష్టులారా!
బాధాసర్పదష్టులారా!
హింసకం డేహింసకంఠి!

హస్తున్నా యెస్తున్నాయి...
జగన్నాథ,
జగన్నాథ,
జగన్నాథ రథచక్రారా!
జగన్నాథుని రథచక్రారా!
రథచక్రారా,
రథచక్రారా,
రథచక్రారా, రథచక్రారా
హింసకం డేహింసకంఠి !

పతితులారా!
 భ్రష్టులారా!
 మెయిల్దొరిని
 బయల్దొరిన
 రథచక్రార్, రథచక్రా
 లొస్తున్నా యెస్తున్నాయి!

సింహాచలం కడివింది,
 కొనూబయం కడిగింది,
 అంధ్యోచలం పగిలింది--
 సింహాచలం,
 కొనూచలం,

అంధ్యోచలం, సంధ్యోచలం...
 మహానాగం తెసురుతున్నాయి !
 మహారథం కడులుతున్నాది !
 చూర్ణమాన, ఘోర్ణమాన
 దీర్ఘమాన గిరిశిఖరార్
 గిరిగిరిగిరి తెరుసుతున్నాయి !
 పతితులారా! భ్రష్టులారా!
 బాధోసర్పదృష్టులారా !
 రారండా! రండా! రండా!

ఊరరరరర నీరింకిన
 చెరువుపక్క, చెట్టునీడ--
 గోనెలతో, మండలతో,
 ఎటుచూస్తే అటు చేకవే,
 అటు దుఃఖం, పటునిరొక--
 చెరసాలలు, ఉరికియ్యలు,
 కాయలలో ఆత్మకొత్త!
 దగాపడిన తమ్ములారా!
 తు బాధలు నే నెరుగుదును...
 వడలో, కడ
 జడిలో, పెను
 చలిలో తెగననసి ముములు
 తు బాధలు, తు గాధలు
 అనగానా నాకృత్యం
 పతితులారా! భ్రష్టులారా!
 దగాపడిన తమ్ములారా!
 తు కోసం కుం పట్టి,
 ఆకాసపు దోరులంబు
 అడవుడిగ తెలిపామే,
 అరుచుకుంబు తెలిపామే
 జగన్నాథుని రథచక్రార్,
 రథచక్ర ప్రళయఘోష
 భూమాల్లం పట్టిస్తాను!

నటు ధూర్జటి
 నిహానాక్షి పగిలింది!
 నిహానాక్షి రగిలింది!
 నిహానాక్షి!
 నిహానాక్షి!
 నిహానాక్షి పగిలుతుని
 ప్రపంచాన్ని భయపెట్టింది!
 అరే ఝూ! ఝూ!
 ఝూబక్, ఘాక్ ...

కొంసనచలు
 ధ్వంసరచన
 ధ్వంసనలుచ
 కొంసరచన
 అగ్రకాయపు, మరఫిరంగి,
 బాళ్ళోడో, బోర్నోడో!
 అది అలయం,
 అది సమరం,
 అహో యహో తెగిపాటుంది!

సంరంభం,
 సంక్షోభం,
 సమ్మర్దన, సంఘర్షణ!

